

[Nina Andersen.]

Den foreslaaede Ændring i den nugældende Lovs § 4 indeholder dels det samme, som staar i den gældende Lov, dels en Skærpselse for saa vidt angaar Stk. 3, hvorefter Autorisationen kan fratages en Sygeplejerske, foruden naar hun har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, ogsaa naar hun har gjort sig skyldig i gentagen Uagtsomhed eller Forsømmelighed i sin Gerning.

Det er noget nyt, at det i Stk. 2 foreskrives, at en autoriseret Sygeplejerske er pligtig at vise Omhu og Samvittighedsfuldhed i sin Gerning. Det er allerede fastslaaet i Praksis, men fastslaaes nu i Loven. Det er indlysende, at en Sygeplejerske skal vise Omhu og Samvittighedsfuldhed i sin Gerning, og der er nu indført Straffebestemmelser for Overtrædelse af denne Pligt. Derved sidestilles Sygeplejersken med Lægen.

I Stk. 4 paralleliseres et straffbart Forhold begaaet uden for Sygeplejerskens Virksomhed med straffbart Forhold begaaet i Virksomheden; der stilles altsaa samme Krav til en Sygeplejerske uden for Tjenesten som i Tjenesten. Hvis det bliver Lov, er Sygeplejerskerne ligestillet med Læger, Tandlæger, Jordemødre, Apotekere og Apotekermedhjælpere, og det er ogsaa rimeligt efter den ansvarsfulde Gerning, Sygeplejerskerne udfører.

I Stk. 5 staar der det samme som i den nugældende Lov.

I § 2 foreslaas en Tilføjelse til den gældende Lovs § 7. Ifølge den gældende Lov staar Sygeplejebureauer, som anviser autoriserede Sygeplejersker, under Tilsyn af Sundhedsstyrelsen, og i Lovforslaget er der nu foreslaaet Straf for den, som uden Sundhedsstyrelsens Godkendelse for Betaling anviser Sygeplejehjælp; en lignende Bestemmelse findes i Loven om Arbejdsanvisning, saa det er kun logisk, at Bestemmelsen indføjes her. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Inger Gautier Schmit: Der er et gammelt Ord, der siger, at Adel forpligter; det vil sige det samme som, at jo mere Samfundet betror et Menneske, des mere Ansvar hviler der paa den paagældende, og desto større Forpligtelse har vedkommende til at løse den betroede Opgave. Sygeplejerskegerningen er i høj Grad en betroet Opgave, og det er derfor rimeligt, at Samfundet ved Lovgivningsforanstaltninger sikrer sig, at de, der udøver denne Gerning, ogsaa saa vidt muligt opfylder deres Pligter paa tilfredsstillende Maade, thi det er deres Medbor-

geres Ve og Vel, der er dem betroet. Derfor er det rimeligt, at et Lovforslag som dette bliver gennemført, der tager Sigte paa, at Personer, der ikke varetager deres Pligter som Sygeplejerske, men viser grov Uagtsomhed og ved deres personlige Optræden vækker offentlig Forargelse eller begaar en straffbar Handling i eller uden for sin Gerning, hjemfalder til den Straf, Loven anviser.

Det ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Sygeplejerskerne ikke har udtalt sig om Lovforslagets Betimelighed eller deltaget i Forhandlingen om det, men det er jo ikke et Lovforslag, der tager Sigte paa Sygeplejerskernes Gerning som saadan eller angaar faglige Spørgsmaal, og derfor kan der ikke være nogen Grund for Sygeplejerskerne til at føle sig tilsidesat ved ikke at være taget med i Forhandlingerne. Det er Straffebestemmelser, Lovforslaget tager Sigte paa i Tilfælde, hvor Sygeplejerskerne ikke opfylder deres Forpligtelser eller i deres private Liv viser en saadan Adfærd og Optræden, at det volder offentlig Forargelse eller er et ligefrem straffbart Forhold.

Vi kan altsaa tiltræde Lovforslaget. Jeg kunde tænke mig, at det ogsaa i og for sig er velset af Sygeplejerskernes Organisationer, thi det sikrer Organisationerne mod at have Individder inden for deres Kredse, som de maa siges ikke at kunne være tjent med at have; hvis de kaster en Plet paa eller ilde Anseelse over Standen, maa det være berettiget at fjerne saadanne Elementer fra denne. Jeg finder dog, at det er en heldig Bestemmelse i Lovforslaget, at en Sygeplejerske, hvem Autorisationen er frataget for 5 Aar eller for bestandigt, ved Henvendelse til Indenrigsministeren efter visse Aaremaal kan søge om igen at komme i Besiddelse af sin Autorisation. Det kan meget vel ske i et Menneskes Liv, at der kan være et Fejlgreb, et dybtgaaende beklageligt Fejlgreb, der har alvorlige Følger, men der er ogsaa noget opmuntrende i dette, at et Menneske ved at tage sit Liv op paa en helt anden Maade kan have Haab om igen at kunne tage den Gerning op, hvori hun har sin oprindelige Uddannelse. Derfor er jeg tilfreds med, at der herigennem gives Udtryk for en vis Optimisme i Retning af, at et Fejlgreb kan gøres godt igen fra vedkommende Sygeplejerskes egen Side.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at et Sygeplejebureau, der driver Bureauvirksomhed uden Sundhedsstyrelsens Godkendelse, kan straffes, finder jeg en saadan Bestemmelse rigtig. Ogsaa dette kan vi anbefale.